Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

post me. qui post quam mentem cuiuslibet elatę potes
tatis ingredior. non solu tam michi subdita reddo. s. etiã
ad conterendos fidi hostes exercito. ut potentes huius me
formidinis loris ligati. non solu ipsi in me credentes. pma
neant. s. p me & alieni cordis duriciã belantes frangant.
Hoc autẽ quod de infidelib' dicim' in plerisq; etiã qui fidei
nomine censent' uidem'. Multi nãq; in medio humilium
firm positi fidę uerboten' tenent. s. eũ elationis typhum
ñ deserunt. dũ quos possunt illatis uiolentiis pmunt.
dũ fructificantib' alis ipsi nequaquã uerbi semina recipi
unt. s. a bexhortantis uoce aurẽ cordis auertunt. ish quid
aliud quã obduratę glebę in exantis uallib' iacent. Qui
eo nequiores s̃ quo nec ipsi humilitatis fructũ pferunt. &
quod est deterius pferentes humiles pmunt. Ad horum
duriciã dissoluenda non numquã sẽã ecclã. quia ppria
uirtute ñ sufficit rinocerotis huius. id est terreni prin
cipes opportunitatẽ quert ut ipse sup iacentes glebas
conterat quas ecclarũ humilitas quasi planicies val
liũ portat. Has itaq; glebas rinoceros pede pmit. &
cõminuit. quia prauoq; potentũq; duriciã. cui ecclastica
humilitas resistere non ualet principalis religio expo
testate dissoluit. Quod quia sola diuina uirtute agitur
ut terreni regni culmina ad puectũ regni celestis in
clinentur. recte nunc dicitur. Aut cõfringet glebas val
liũ post te. Vt uero de suis uirtutibus beatus iob humi
lia sentiat. adhuc de huius mundi potestatib' subri
nocerotis nomine sublimia cognoscat. Sequit. Hunqd
habebis fiduciã in magna fortitudine eius & derelin
quis ei labores tuos. In rinocerotis fortitudine fiduciã
dnę habere se asserit. quia uires quas temporaliter
terreno principi contulit. ad eutũ suę uenerationis